

רבדי עומק המוצפנים בתורה (חומש)

פּשט. ממקרא התורה כפשוטה יובן מה שרש"י עליו השלום ואחרים פירשו את התורה על פי הפשטף כלומר הבנת המלים כפשוטם וכמשמעם ללא היקש וללא לימוד דבר מתוך דבר, כגון; סיפור הבריאה ומהלכה בששת הימים עד היום השביעי בו "שבת וינפש"

רמז. מציאת עובדות באותו עניין או בעניין דומה שניתן להקיש מהן ולמצוא בהן מכנה משותף, שיש בו משום לימוד דבר מתוך דבר. כגון; גילוי ההצפנות של מקבץ הצמחים, מקבץ בעלי החיים בפרשת גן עדן בפרשת בראשית, וכן גילוי הצפנות אין סוף ביחס לאישים וביחס למאורעות שיקרו לעתיד לבוא.

דרש. מציאת המכנה המשותף של ההצפנות והסקת מסקנות ביחס למציאות וביחס לאמיתות הנובעות מהן. ההצפנות מלמדות על תכנון ושליטה מוקפדים ומדוייקים בכל אות ואות בחומש, בבחינת מלאכת מחשבת דבר דבור על אופניו. אין כל מקום למקריות בניסוחה של כל אות, מיקומה והקשרה הספציפי והכללי. לכל אות ולכל הצפנה יש תכלית בהקשר הכללי של קיום היקום והתנהלותו.

סוד. חידת התכלית, שבכל פרט מפרטי היקום והתכלית של קורות היקום המקומיים והכלל עולמיים היא, איפוא, סוד שמעבר לשכלו ובינתו של בן אנוש. כל שביכולת השכל האנושי לעשות, אם על פי השכל הישר, ואם על פי תורות המדע המתפתחות מעת לעת, הוא לגלות את הרמזים שבהצפנות העובדתיות האין סופיות שבתורה ולנסות להקיש היקשים ולהגיע למסקנות אלה ואחרות, אך זאת לדעת, כי אלה תהיינה מסקנות סובייקטיביות, ולא מן הנמנע שאובייקטיבית מסקנות אלה יכולות להיות שגויות בתכלית.

מורם מן האמור לעיל, כי מדעי הטבע הקיימים ואלה שיתגלו בעתיד, לעולם אמיתותם תהא כפופה לסודות היקום והמהלכים של היקום שנקבעו על ידי בורא עולם. אין לוא תהיה לעולם יכולת למדעי הטבע להפריך, או לשנות אתמהלך היקום ואת תכליות קיומו מאלה שעולה במחשבתו של בורא עולם.

עברנו, איפוא, בנתיבי "הפרדס" עד שהגענו לסוד, שרק בורא עולם, על פי מחשבה שעולה מלפניו, מגלה למי מברואיו הנבחרים, כגון; "הנביאים", את הסודות שברצונו לגלות למי מהם ואימתי

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

אור החיים בראשית פרשת בראשית פרק א

עוד יש לנו להבין שינוי שבין ב' הכתובים, בפסוק זה לא אמר אלא שם אלהים וכתוב אחד הוא אומר (ב' ד') ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים שהזכיר ב' שמות. ועוד כי כאן הקדים שמים לארץ ושם הקדים ארץ לשמים: ונראה כי ב' קושיות אלו כל אחת מתרצת חברתה נפרש ב' מקראות הללו על זה הדרך בראשית ברא אלהים את השמים שם זה של אלקים פירוש מדה זו של הדין בלא שתוף שם הרחמים זה הוא דוקא למה שנוגע להשמים ואינו חוזר לאומרו ואת הארץ כי הארץ בראה בשיתוף שם הרחמים ועל כתוב אחר סומך, והוא אומרו ביום עשות ה' אלהים ארץ כי אין עולם בני אדם יכול להתקיים בדין גמור בלא שתוף רחמים לצד שהם מחומר כידוע.

דע כי רשות לנו נתונה לפרש משמעות הכתובים בנתיבות העיון ויישוב הדעת הגם שקדמונו ראשונים ויישבו באופן אחר כי ע' פנים לתורה ואין אנו מוזהרים שלא לנטות מדברי הראשונים אלא בפירושים שישתנה הדין לפיהן, ולזה תמצא שהאמוראים אין כח בהם לחלוק על התנאים במשפטי ה' אבל ביישוב הכתובים ובמשמעותן מצינו להם בכמה מקומות שיפרשו באופן אחר:

עוד תתפרש בי"ת של בראשית על דרך אוז"ל (הקדמת תקו"ז ה ב) כי ב' אופני יראת ה' הם, האחת היא יראת העונש, והב' היא יראת הרוממות, וזו יראה פנימית ומעולה מהא', והוא שרמז באות בי"ת ראשית כי ב' יראות הכין ה' לקיום העולם, ורמז אופן שניהם, הא' רמזה בתיבת אלהים כי היא יראת הדין בקומו למשפט, והב' רמזה באומרו את השמים ואת הארץ, והוא על דרך אומרו (תהלים ח') כי אראה שמיד וגו', ואמרו ז"ל (זהר ח"א א ב) כי יראת הרוממות תכנס בלב משכיל בהביטו בהתבוננות במעשה שמים וארץ מה גדלו מעשי ה' תתלהב הנפש וירא מגדולתו יתברך שמו: :

הצפנה של בריאת העולם בתורה

בריאת העולם בשעה ימים

בראשית פרק א פסוק א - פרק ב פסוק ד

פרק א פסוק א	פרק ב פסוק ד
(א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:	(ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יקוץ אלהים ארץ ושמים:
משמעות המושגים:	משמעות המושגים:
➤ "בראשית" (הכל ללא קדימות)	➤ "בהבראם" (ב- ה' בראם)
➤ "ברא" (יש מאין)	➤ "עשות" (סידור הדברים להבדיל מבריאה)
➤ "אלוקים" (השמים במידת הדין)	➤ "יהוה אלוקים" (מידת החסד בצד - הדין)
➤ "את השמים ואת הארץ" (וכל המכלול הכלול בהם)	➤ "ארץ ושמים" (דיבור קודם לרוח!?)

רמב"ן בראשית פרשת בראשית פרק א

צורך גדול הוא להתחיל התורה בבראשית ברא אלהים, כי הוא שורש האמונה, ושאינו מאמין בזה וחושב שהעולם קדמון, הוא כופר בעיקר ואין לו תורה כלל. והתשובה, מפני שמעשה בראשית סוד עמוק אינו מובן מן המקראות, ולא יודע על בוריו אלא מפי הקבלה עד משה רבינו מפי הגבורה, ויודעי חייבין להסתיר אותו, לכך אמר רבי יצחק שאין להתחלת התורה צורך בבראשית ברא, והספור במה שנברא ביום ראשון ומה נעשה ביום שני ושאר הימים ... כי כל זה לא יובן בינה שלימה מן הכתובים, וכל שכן ספור דור המבול והפלגה, שאין הצורך בהם גדול, ויספיק לאנשי התורה ... בנזכר להם בעשרת הדברות (שמות כ יא) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר במ וינח ביום השביעי, ותשאר הידיעה ליחידים שבהם הלכה למשה מסיני עם התורה שבעל פה:

[הטעם לפירוט ששת ימי הבריאה וסיפור גן עדן וכן הלאה ...]

ונתן רבי יצחק טעם לזה ... כל ענין היצירה עד בריאת אדם, ושהמשילו במעשה ידיו וכל שת תחת רגליו, וגן עדן שהוא מבחר המקומות הנבראים בעולם הזה נעשה מכון לשבתו, עד שגירש אותו חטא משם, ואנשי דור המבול בחטאם גורשו מן העולם כולו, ... כי כן הוא משפט האלהים בארץ מעולם, ... יתן להם ארצות גוים ועמל לאומים יירשו בעבור ישמרו חקיו ותורותיו ינצורו. כלומר, שגירש משם מורדיו, והשכין בו עובדיו, שידעו כי בעבודתו ינחלוה, ואם יחטאו לו תקיא אותם הארץ, כאשר קאה את הגוי אשר לפניהם:

דעת מקצת מהפרשנים

רמב"ן בראשית פרשת בראשית פרק א

והנה בבריאה הזאת, נבראו כל הנבראים בשמים ובארץ. ומלת **"את"** כמו עצם הדבר. ודרשו בה שהיא לעולם לרבות, וכן אמרו רבותינו (ב"ר א יד)

את השמים

לרבות חמה ולבנה כוכבים ומזלות,

ואת הארץ

לרבות האילנות ודשאים וגן עדן. ואלו כלל כל הנבראים בעל הגוף:

ואחר שאמר כי בתחלה במאמר אחד ברא אלהים השמים והארץ וכל צבאם, חזר ופירש, כי הארץ אחר הבריאה הזו היתה "תהו", כלומר חומר אין בו ממש, והיתה "בהו", כי הלביש אותה צורה: :

רמב"ן בראשית פרשת בראשית פרק א

ופירש שבצורה הזו צורת ד' יסודות, שהם האש והמים והעפר והאוויר, ומלת "הארץ" תכלול ארבעת אלה. והאש נקראת "חשך" מפני שהאש היסודית חשוכה, ואלו אדומה היתה מאדימה לנו הלילה.

והמים שנגבל בהם העפר יקרא "תהום", ולכן יקראו מי הים "תהומות", כדכתיב (שמות טו ה) תהומות יכסיומו, קפאו תהומות (שם ח), תהום יסובבני (יונה ב ו), ויקרא קרקע הים "תהום", ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהומות כמדבר (תהלים קו ט), מוליכם בתהומות כסוס במדבר (ישעיה סג יג). והאזיר יקרא "רוח":

והנה שיעור הכתובים, בתחלה ברא אלהים מאין את השמים, וברא מאין את הארץ, והארץ בהבראה היתה תהו והיתה בהו, ובהם חשך ומים ועפר ורוח נושבת על המים. והנה הכל נברא ונעשה. וסמך "הרוח" "לאלהים", בעבור שהיא דקה מכלם, ולמעלה מהם, רק שהיא מרחפת על פני המים במאמרו של הקדוש ברוך הוא. ואם תבקש בריאה למלאכים שאינם גוף, לא נתפרש זה בתורה. ודרשו בהם (ב"ר א ג ועוד) שנבראו ביום שני, שלא תאמר שסייעו בבריאת העולם:

אור החיים בראשית פרשת בראשית פרק א

ובזה נבא אל הביאור והוא כי האדון יתעלה שמו כל מה שברא בעולם שהם המקורות וכל אשר ישנו במציאות ושמים וארץ הכל כאשר לכל בראו ה' בדיבור אחד, וזה הוא אומרו בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ דקדק לומר שני אתיו לרבות כל הנמצא בעולם ולהיות שהנבראים הם רבים כי מלבד העשרה דברים הניכרים ונראים לעין כל כמו שמנאום חז"ל (חגיגה יב א) וז"ל עשרה דברים נבראו ביום ראשון שמים וארץ אור חשך תהו ובהו וגו' מים רוח ע"כ. מלבד אלו יש עוד בריאות אחרים נעלמים ונבלעים בכוחות היסודות, יש מהם ניכרים באמצעות ההתכה, יש מהם באמצעות ההרכבה, יש מהם בהשתנות הזמנים, יש מהם בכח היולי ורבו מלספור, אשר לזה כללם הבורא בב' פרטים גדולים ועצומים בשמים ובארץ, והם הם ה' ריבויים שריבה באומרו את השמים ואת הארץ ובמאמר א' ברא הכל יתעלה שמו.

דעת מקצת מהפרשנים

אור החיים בראשית פרשת בראשית פרק א

בראשית מאמר הוא כי בו השלימו עשרה מאמרות שבהם נברא העולם, הראשון שבכולן בו נברא הכל אלא שלא היה מסודר וסדרן הקדוש ברוך הוא דבר יום ביומו. ביום ראשון הכין והבדיל האור מן החשך וקנה החשך מקומו והאור מקומו, וביום ב' וכו'.

והעד הנאמן לפירושינו זה מה שאמר הכתוב (ב' ג') כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים **לעשות** שאין משמעות לכתוב ובמה שפירשנו יבא כמין חומר כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא **ביום הבריאה** לעשות

פ"י לתקן בששת ימים כאומרו (תשא לא יז) כי ששת ימים עשה ה' וגו'

פירוש לתקן

כי הבריאה ביום ראשון במאמר אחד נבראת אלא שהיה הכל חסר תיקון.

אור החיים בראשית פרשת בראשית פרק א

ודקדק לומר בראשית ולא אמר בראשונה כח מעשיו הגיד לעמו, והוא כי לפי מה שהקדמנו כי הכל ברא בדיבור אחד דרך שם נשכיל כי מי שידבר כמה דברים בדיבור אחד גם בדיבור לא יצטרך להקדים אות לחברתה, ומעתה כשאמר ה' תיבת שמים לא קדמה שי"ן למ"ם ולא מ"ם ראשונה למ"ם אחרונה וגם אותיות כל דבר ודבר לא קדמה התחלת התיבה לסופה וגם בכל אות ואות אין לה קדם תחלתה לסופה: ואחרי הודיע אלהים אותנו את כל זאת אלה הם הדברים אשר הודיענו ה' בתיבת בראשית פירוש הוא ראשית כי לא היתה בבריאה חלק מאוחר אלא הכל הוא ראשית.

דעת מקצת מהפרשנים

אור החיים בראשית פרשת בראשית פרק א

אור החיים בראשית פרשת בראשית פרק א

ובדרך דרש יתבאר תיבת בראשית על דרך מה שאמר הכתוב (תהלים

בדבר ה' עומים זעזעו וברוח פיו כל צבאם

ויש לך לדעת כי יתעלה שם אלהינו לא ברא המלאכים עד יום ב' כדי שלא יטעו הטועים כי היו מסייעים אותו במעשה בראשית, ולדבריהם ז"ל (ב"ר א') יש לנו להעיר איך יתכן לומר שהמלאכים נבראים מאוחרים הלא לפי מה שאמר הכתוב וברוח פיו כל צבאם כי צבא השמים נבראו מרוח שיצא מפיו עליון כביכול אם כן בהכרח לפי המורגש המלאכים יבראו קודם שמים וארץ

כי הרוזן יקדים לצאת קודם שיצא הדיבור

אור החיים בראשית פרשת בראשית פרק א

פירוש כי ה' הקדים המאוחר שהוא הדיבור לרוח הידוע אצלנו בטבע הדיבור וברא שמים תחלה והפך הסדר ועשה ראשית דיבור לרוח לטעם האמור בדבריהם ז"ל והוא שלא יאמרו שהיו המלאכים עוזרים ומותחים עמו שמים וכו', ומודיענו הכתוב כי האדון ב"ה לא יקח אליו שיעור מהנבראים שהנבראים אינם יכולין להפך הסדר המוטבע בהם בעת הבריאה מה שאין כן הבורא ב"ה יכול הוא לדבר בדרך אשר יחפוץ, ולזה תמצא שדייק הכתוב באומרו בדבר ה' שמים נעשו שהקדים בריאת שמים שנבראו מהדיבור ואחר כך אמר וברוח פיו כל צבאם:

הצפנה של בריאת העולם בתורה

בריאת העולם בששה ימים

בראשית פרק א פסוק ג

(ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי אֹר וַיְהִי-אֹר:
(ד) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים
בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:
(ה) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב
וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

הצפנה של בריאת העולם בתורה

ויחי ערב ויהי בקר יום

(ה) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב
וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

בעקרון

אין לפרש את המושגים כפשוטם כלל:

- ערב – מתקשר ללילה - מלמד על מצב מעורבב טרם גיבוש התהוות ובריאה – לחושך קרא לילה
- בקר – מתקשר עם יום - מלמד על בהירות – לאור קרא יום

הצפנה של בריאת העולם בתורה

אחד **יום** בקר ויהי ערב ויחי

תיקוני זוהר תקונא תלתין ושיתא דף עז עמוד ב - תקונא תלתין ושיתא

בראשית דאיהו שבת בראשית דהא שבע שבתות אינון ולכל חד אית ליה שית ימי המעשה וכל יומא דקודשא בריך הוא הוא אלף שנים בעיניך דא הוא דכתיב כי אלף שנים בעיניך וכו' ושבת בראשית שית יומין דיליה אינון

פירוש הסולם לזוהר - בראשית פרשת תולדות

ועם כל דא וכו': ועם כל זה, לא דן אותו הקדוש ברוך הוא כראוי לו, דהיינו כמ"ש ביום אכלך מות תמות, אלא שהאריך לו אפו, ונשאר בחיים יום אחד, דהיינו יומו של הקדוש ברוך הוא, שהוא אלף שנים, כמ"ש כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור וגו'. פחות שבעים שנה הללו, אשר נתן אותם לדוד המלך, שמעצמו לא היה לו חיים כלל. וע"כ חי תשע מאות ושלושים שנה, דהיינו אלף שנה פחות ע'.

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

הצפנה של בריאת העולם בתורה

אחד **יום** בקר ויהי ערב ויחי

בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה ח סימן ב

פירוש הסולם לזוהר חדש - רות מאמר גואל קרוב וגואל רחוק אות תרכה

זאת לפנים בישראל וכו': החכמים פתרו הכתוב, ואמרו, שכתוב, לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים. כשברא הקדוש ברוך הוא עולמו לא ברא אותו אלא עם התורה. והתורה היתה אלפיים שנה קודם שנברא העולם. שכתוב, ואהיה שעשועים יום יום. ויומו של הקדוש ברוך הוא הוא אלף שנה, שנאמר כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור, (תהלים צ').

תלמוד בבלי מ' סנהדרין דף צז עמוד א

תניא כותיה דרב קטינא: כשם שהשביעית משמטת שנה אחת לשבע שנים, כך העולם משמט אלף שנים לשבעת אלפים שנה, שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, ואומר: מזמור שיר ליום השבת - יום שכולו שבת. ואומר: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר.

פירוש הסולם לזוהר חדש - רות מאמר גואל קרוב וגואל רחוק את תרכה

זאת לפנים בישראל וכו': החכמים פתרו הכתוב, ואמרו, שכתוב, לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים. כשברא הקדוש ברוך הוא עולמו לא ברא אותו אלא עם התורה. והתורה היתה אלפיים שנה קודם שנברא העולם. שכתוב, ואהיה שעשועים יום יום. ויומו של הקדוש ברוך הוא הוא אלף שנה, שנאמר כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבור, (תהלים צ').

בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה ח סימן ב

דאמר ר"ש בן לקיש שני אלפים שנה קדמה התורה לברייתו של עולם, הה"ד (הדא הוא דכתיב) (משלי ח) ואהיה אצלו אמון וגו' ויומו של הקדוש ברוך הוא אלף שנים, דכתיב כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול הוי הזאת ידעת מני עד וגו', התורה יודעת מה קודם לברייתו של עולם אבל אתה אין לך עסק לדרוש, אלא (איוב כ). מני שים אדם עלי ארץ.

ר"א בשם בן סירא אמר;

בגדול ממך אל תדרוש, בחזק ממך בל תחקור, במופלא ממך בל תדע, במכוסה ממך אל תשאל, במה שהורשית התבונן ואין לך עסק בנסתרות.

הצפנה של בריאת העולם בתורה

ויחי ערב ויהי בקר יום

(ה) ויקרא אלהים לאור יום ולחושך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

בעקרון

אין לפרש את המושגים כפשוטם כלל:

- **ערב** - מתקשר ללילה - מלמד על מצב מעורבב טרם גיבוש התהוות ובריאה - לחושך קרא לילה
- **בקר** - מתקשר עם יום - מלמד על בהירות - לאור קרא יום

בראשית פרשת תולדות פרק כו = 26 = יהוה פסוקים טז - לב

(טו) ויאמר אבימלך אליצחק לד מעמנו כי עצמת ממנו מאד: (יז) וילד משם יצחק ויחם בנחל גרר וישב שם: (יח) וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: (יט) ויחפרו עבדי יצחק בנחל ומצאו שם באר מים חיים: (כ) ויריבו רעי גרר עם יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: (כא) ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: (כב) ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר ביעתה הרחיב יקוק לנו ופרינו בארץ: (כג) ויעל משם באר שבע: (כד) וירא אליו יקוק בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אלתירא מיאתך אנכי וברכתיך והרביתך את זרעך בעבור אברהם עבדי: (כה) ויבן שם מזבח ויקרא בשם יקוק ויטשם אהליו ויכרושם עבדי יצחק באר: (כו) ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיקל שרצבאו: (כז) ויאמר אלהים יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אותי ותשלחני מאתכם: (כח) ויאמרו ראו ראינו כי היה יקוק עמך ולאמר תהי גא אלה בינותינו בינינו וביניך ונכרתה ברית עמך: (כט) אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוד יקוק: (ל) ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: (לא) וישקימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: (לב) ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

בראשית פרשת תולדות פרק כו = 26 = יהוה פסוקים טז - לב

(טו) וכלה הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר:

ויאמר אבימלך אליצחק לד מעמנו כי עצמת ממנו מאד: (יז) וילד משם יצחק ויחם בנחל גרר וישב שם: (יח) וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: (יט) ויחפרו עבדי יצחק בנחל ומצאו שם באר מים חיים: (כ) ויריבו רעי גרר עם יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: (כא) ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: (כב) ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר ביעתה הרחיב יקוק לנו ופרינו בארץ: (כג) ויעל משם באר שבע: (כד) וירא אליו יקוק בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אלתירא מיאתך אנכי וברכתיך והרביתך את זרעך בעבור אברהם עבדי: (כה) ויבן שם מזבח ויקרא בשם יקוק ויטשם אהליו ויכרושם עבדי יצחק באר: (כו) ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיקל שרצבאו: (כז) ויאמר אלהים יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אותי ותשלחני מאתכם: (כח) ויאמרו ראו ראינו כי היה יקוק עמך ולאמר תהי גא אלה בינותינו בינינו וביניך ונכרתה ברית עמך: (כט) אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוד יקוק: (ל) ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: (לא) וישקימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: (לב) ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים:

ויקח אשה שבעה עליבן שם העיר באר שבע עד היום הזה: (לד) ויהי שו ברארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת ארם החתי:

ורוח 47 **חשד 32** **תהום 16** **בהו 8** **פני 39** **תהו 16** **המים 72** **על 50**

בראשית פרשת תולדות פרק כו = 26 = יהוה פסוקים טז - לב המים 72

יקוו 5
תחת 26
אל 70
אחד 12
היבשה 39
ארץ 6

וַיֹּאמֶר אֱבִימֶלֶךְ אֶל-יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ לֶךְ מֵעִמָּנוּ מֵאֵד: (יז) וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיֵּצֵא אֹתוֹ אֱלֹהִים
 וַיֵּשֶׁב שָׁם: (יח) וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיִּחְפְּרָ אֶת-בְּאֵרֵי הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בַיְמֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּסְתַּמּוּ
 לְשֵׁתִים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כְּשֵׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו: (יט) וַיִּחְפְּרָ
 עַבְדֵי-יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ-שָׁם בְּאֵר חַיִּים: (כ) וַיְדַבְּרוּ עִיף גֵרֹךְ עִם-רֵעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם
 קָרָא שֵׁם-הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ: (כא) וַיִּחְפְּרָ בְּאֵר אַחֲרָת וַיִּקְרָא-עָלֶיהָ
 אֶל-שֵׁמָּה וַעֲטָנָה: (כב) וַיִּצְחָק שֵׁם וַיִּחְפְּרָ בְּאֵר אַחֲרָת וַלְאֵנָּה עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שֵׁמָּה רְחֵל
 וַיֹּאמֶר בִּי-עֵתָה הִרְחִיב יְקוֹק לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ: (כג) וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע: (כד) וַיֵּלֶךְ אֶלְיָו יְקוֹק
 הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֵל-יְהוָה אֲבִיךָ וַעֲבָדְתִּירָא כִּי-אֵתָּךְ אֲנֹכִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת-עַבְדֵי
 אַבְרָהָם עִבְדֵי: (כה) וַיָּבֹן שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְקוֹק וַיֵּט שֵׁם אֲבִיו וַיִּכְרֹר שֵׁם
 עַבְדֵי-יִצְחָק בְּאֵר: (כו) וַאֲבִימֶלֶךְ הִלְךְ אֵלָיו מִגֵּר וַאֲחֻזַּת מִרְעֵהוּ וַפִּיכַל שָׂרֵצְיָו: (כז) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יִצְחָק מְדוּעַ בָּאתָם אֵלַי וְאַתֶּם שׂוֹאֵתִים עִמִּי וְהִתְעַשְׂקוּ מֵאַתְכֶּם: (כח) וַיֹּאמְרוּ רַחֵם אֵינוֹ
 יְקוֹקָ וְנֹאמְרָ תְהִי גַם-אֵלֵהּ בִּינוֹתֵינוּ בִּינֵינוּ וּבִינֵךְ וְנִכְרָתָה בְרִית עִמָּךְ: (כט)
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּשְׁלַח בְּשָׁלוֹם אֶתְּהָ עֵתָה
 (ל) וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ: (לא) וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאֹחִיו וַיִּשְׁלַחֵם
 אֶתְּוֹ בְּשָׁלוֹם: (לב) וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְאֵל עַבְדֵי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל-אֵד וְתֵּת הַבְּאֵר אֲשֶׁר
 (י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִבְשֵׁה אֶרֶץ וּלְמִקְנֵה הַמַּיִם קְרָא יָמִים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

אִיזָה לֶיֶן פְּרֵי עֵשָׂה תולדות פרק כו = 26 = יהוה (יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

דשא 72
תאנה 49
עשב 49
רמון 72
ענב 27

וַיֹּאמֶר אֱבִימֶלֶךְ אֶל-יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ לֶךְ מֵעִמָּנוּ מֵאֵד: (יז) וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיֵּצֵא אֹתוֹ אֱלֹהִים
 לִגְרֹךְ וַיֵּשֶׁב שָׁם: (יח) וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיִּחְפְּרָ אֶת-בְּאֵרֵי הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בַיְמֵי אַבְרָהָם אָבִיו
 וַיִּסְתַּמּוּ פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כְּשֵׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו: (יט)
 וַיִּחְפְּרָ עַבְדֵי-יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ-שָׁם בְּאֵר חַיִּים: (כ) וַיְדַבְּרוּ עִיף גֵרֹךְ עִם-רֵעֵי יִצְחָק
 לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם קָרָא שֵׁם-הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ: (כא) וַיִּחְפְּרָ בְּאֵר אַחֲרָת וַיִּקְרָא-עָלֶיהָ
 אֶל-שֵׁמָּה וַעֲטָנָה: (כב) וַיִּצְחָק שֵׁם וַיִּחְפְּרָ בְּאֵר אַחֲרָת וַלְאֵנָּה עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שֵׁמָּה רְחֵל
 וַיֹּאמֶר בִּי-עֵתָה הִרְחִיב יְקוֹק לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ: (כג) וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע: (כד) וַיֵּלֶךְ אֶלְיָו אֶלְיָו
 הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֵל-יְהוָה אֲבִיךָ וַעֲבָדְתִּירָא כִּי-אֵתָּךְ אֲנֹכִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת-עַבְדֵי
 אַבְרָהָם עִבְדֵי: (כה) וַיָּבֹן שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְקוֹק וַיֵּט שֵׁם אֲבִיו וַיִּכְרֹר שֵׁם אֲבִיו
 עַבְדֵי-יִצְחָק בְּאֵר: (כו) וַאֲבִימֶלֶךְ הִלְךְ אֵלָיו מִגֵּר וַאֲחֻזַּת מִרְעֵהוּ וַפִּיכַל שָׂרֵצְיָו: (כז) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יִצְחָק מְדוּעַ בָּאתָם אֵלַי וְאַתֶּם שׂוֹאֵתִים מֵאֵד וְהִתְעַשְׂקוּ מֵאַתְכֶּם: (כח) וַיֹּאמְרוּ רַחֵם אֵינוֹ
 יְקוֹקָ וְנֹאמְרָ תְהִי גַם-אֵלֵהּ בִּינוֹתֵינוּ בִּינֵינוּ וּבִינֵךְ וְנִכְרָתָה בְרִית עִמָּךְ: (כט)
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּשְׁלַח בְּשָׁלוֹם אֶתְּהָ עֵתָה
 (ל) וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ: (לא) וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאֹחִיו וַיִּשְׁלַחֵם
 אֶתְּוֹ בְּשָׁלוֹם: (לב) וַיִּצְחָק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל-אֵד וְתֵּת הַבְּאֵר אֲשֶׁר
 (יג) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי-בֶקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

ומה עוד? יטריף המים כו = 26 = יהוה (כ) ויאמר אלהים

נפש 77 **כנף 41** **שמים 52** **עוף 3** **על 60** **ארץ 6** **המים 72**

היילו מקי האלו ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: (טו) וכלהבאר את אשר
 אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: (טז) ויאמר אבימלך אליצחק
 כי עצמת ממנו מאד: (יז) וילד חשש יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: (יח) וישב יצחק
 את-באר את-מים אשר חפרו בימי אברהם אביו וסתמום פלשתים אתו: (יט) וימות אבן
 ויקרא להן מות פשמת אשר-קרא להן אביו: (יט) ויחפרו עבדי יצחק בנחל ויצארושם
 חיים: (כ) ויריבו רעי גרר עבדי יצחק לאמר לנו המים ויבא שם הבאר עשק
 ויעשקו עמו: (כא) ויחפרו באר אחרת ויריבו גם-עליה ויקרא שמה שטנה: (כב) ויעת
 שם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר ביעתה הרחיב יקוק לנו וס
 ר: (כג) ויעל משם באר שבע: (כד) וירא אליו יקוק בלילה ההוא ויאמר אליו אבן
 אליתרא כי אתך אנכי וברכתך וחרבית את-זרעך בעבור אברהם עבדי: (כה) ויבן שם מ
 יקוק ויבן שם אלהו ויכר שם עבדי יצחק באר: (כו) ואבימלך הלך אליו מ
 ל מרעהו ויכל שרצב אלו: (כז) ויאמר אלהים יצחק מדוע האתם אלי ואתם שאלתם
 וישלחוני מאתכם: (כח) ויאמרו ראו ראינו כי הנה יקוק עמך ויאמר תהי נא אלה בי
 ויביגד ויכר וישלחך ויבן שם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים ביםים
 והשוף ירב בארץ: (כט) ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:

ד"ר מרדכי ארגמן - כל הזכויות שמורות ©

ומה עוד? תוצא הארץ כו = 26 = יהוה (כ) ויאמר אלהים

חיה 15 **נפש 77** **כן 12** **ואת 18** **ארץ 20** **את 60** **ויעש 29**

כי ארכולו שם המים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון ויחן ויהנה יצחק מצ
 ה אשתו: (ט) ויקרא אבימלך יצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי
 יאמר אליו יצחק כי אמרתי פראמות על ה: (י) ויאמר אבימלך מה-זאת עשית לנו כמעט
 אחד העם את-אשתך והבאת עלינו אשם: (יא) ויצא אבימלך את-כף-העם מן הנוגע ב
 ה ובאשתו מות יומת: (יב) ויחן יצחק בארץ ההוא וימצא מעונה ויחן וישב
 הו יקוק: (יג) ויגדל האי ש-בנחל הלוך ויגדל עד בייגדל מאד: (יד) ויהי לו מקי האלו ומ
 ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: (טו) וכלהבאר את אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם א
 פלשתים וימלאום עפר: (טז) ויאמר אבימלך אליצחק כי עצמת ממנו מאד: (יז) וילד חש
 לך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: (יח) וישב יצחק את-באר את-מים אשר חפרו
 חפרו בימי אברהם אביו וסתמום פלשתים אחרי מות אבן ויקרא להן שמות פשמת
 קרא להן אביו: (יט) ויחפרו עבדי יצחק בנחל ויצארושם באר מים חיים: (כ) ויריבו רעי
 יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם-הבאר עשק כי התעשקו עמו: (כא) ויחפרו באר א
 יבו גם-עליה ויקרא שמה שטנה: (כב) ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויק
 רחבות ויאמר ביעתה הרחיב יקוק לנו ויבן שם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים
 אליו ויקרא שם אלהו ויכר שם אביו ויבן שם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים
 בייגד ויכר וישלחך ויבן שם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים ביםים: (כט) ויהי ערב
 וישלחך ויבן שם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את-המים ביםים: (כט) ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:

